

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Εκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.

Εμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Λκουστόν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοι ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Εξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με·

Εν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἶμι.

Καὶ εὐθύς ψάλλομεν·

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Ἦχος ᾠ̇ Δι̇

ⲛ̅ⲱⲓⲁⲓⲛⲟⲩⲥⲟⲩⲕⲱⲣⲓⲟⲩⲕⲁⲓⲉⲡⲉⲫⲁⲛⲉⲛⲛⲉⲙⲓⲛⲉⲛⲟⲩⲛⲟ

ⲉⲩⲛⲟⲩⲕⲱⲣⲓⲟⲩⲕⲁⲓⲉⲡⲉⲫⲁⲛⲉⲛⲛⲉⲙⲓⲛⲉⲛⲟⲩⲛⲟ

ⲙⲁⲧⲓⲕⲱⲣⲓⲟⲩ

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τό ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

ⲛ̅ⲱⲓⲁⲓⲛⲟⲩⲥⲟⲩⲕⲱⲣⲓⲟⲩⲕⲁⲓⲉⲡⲉⲫⲁⲛⲉⲛⲛⲉⲙⲓⲛⲉⲛⲟⲩⲛⲟ

ⲉⲩⲛⲟⲩⲕⲱⲣⲓⲟⲩⲕⲁⲓⲉⲡⲉⲫⲁⲛⲉⲛⲛⲉⲙⲓⲛⲉⲛⲟⲩⲛⲟ

ⲙⲁⲧⲓⲕⲱⲣⲓⲟⲩ

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ὡς ἄνω)

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος ᾠ̄ Δῑ

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἦχος Β
Τη Θεο το κω ε κτε νως νυν προσ
δρα μω μεν α μαρ τω λοι και τα πει νοι και
προσ πε σω μεν εν με τα νοι α κρα ζον τες
εκ βα θους ψυ χης Δε σποι να βο η θη σον
+ εφ η μιν σπλα γ χνι σθει σα σπευ σον α
πολ λυ με θα υ πο πλη θους πται σμα των
μη α πο στρε ψης σουσ δου λους κε νους σε
γαρ και μονην ελ πι δα κε κτη με θα

Δόξα.

Τὸ αὐτὸ ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ,
ἐν ᾧ ἡ Παράκλησις ψάλλεται.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

^χ ^Δ και νυν και αι και εις τους αι ω νας

^χ των αι ω νων α μην ^{6.}

^{6.} ου σι ω πη σω μεν πο τε θε ο το κε

τας δυ να στειας σου λα λειν οι α να ξι οι ^{6.} ει

μη γαρ συ προ ι στα σο πρε σβευ ου σα ^Δ

τις η μας ερ ρυ σα το εκ το σου των κιν δυ

νων ^Δ τις δε δι ε φυ λα ζεν ε ως νυν ε λευ θε

ρους ^{6.} ουκ α πο στω μεν δε σποι να εκ σου ^Δ

σους γαρ δου λους σω ζεις α ει εκ παν τοι

ων ⁴ ^Δ δει νω ω ω ν

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Ὁ Ν' ψαλμός χῦμα.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Εἶτα ψάλλομεν τὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ α'.

Ἄρματηλάτην Φαραὼν.

ᾠχος ^λπδ Νη ^ρ Γα

^χ ^Γ
^Γ ^Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

^Γ
η μας ^δ

^Γ ^Ν
^δ ^Των λυ πη ρων ε πα γω γαι χει μα ζου σι

+ ^Γ ^Π ^Ν
την τα πει νη ην μου ψυ χην ^δ και συμ φο ρων

^Γ ^δ
νε φη την ε μην καλυ πτου σι ^δ καρ δι αν

^Δ ^Β ^Δ
Θε ο νυμ φευ τε ^δ αλλ η φως τε το κυι υι α το

^Μ ^Γ
θει ον και προ αι ω νι ον ^δ λαμ ψον μοι το

^Γ
φως το χαρ μο συ νον ^δ

^Γ
^δ ^Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

η μας

Εξ α με τρη των α ναγκων και θλιψε

ων και εξ εχ θρωων δυσμενων και συμφο

ρων βι ου λυ τρω θεις Πα να χρα ντε τη

κρα ται α δυ να μει σου α νυ μνω με γα

λυ νω τη να μετρον σου συμ πα θει αν και την

εις ε με σου παρα κλη σιν

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Νυν πε ποι θως ε πι την σην κα τε φυ

γον αν τι ι λη ψην κρα ται αν και προς την

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

σην σκεπην ο λοψυχως εδραμον και γο
νυ κλινω Δεσποινα και θρηνω και στε να ζω
μη με παριδης τον αθλιον των χριστι
ων καταφυγιον
και νυν και αι και εις τους αιωνας
των αιωνων αμην
ουσιωπησω του βοαντρανωτα
τατα μεγαλειαιατασαι μη γαρ συ
κορη παν το τεπροιστασο υπερ ε
μου πρεσβευουσα τω Υιω και Θεω σου
τις εκ του σου του μεκλυδωνος και δεινων

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

κιν δυνωνερ ρυσα το

Ἦδη γ'. Ὁ Εἰρμός.
Οὐρανίας ἀψίδος.

Υπεραγιοθεοτοκω

σονη μας

Ἄπορησας εκ παντων οδυνη ρως κρα

ζωσοι προφθασον θερμη προστασια

καισην βοηθειαν δος μοι τω δουλω σου

ταπεινω και αθλιω τωτηνσην αντι

ληψιν επιζητου ουν τι θερμωσ

Υπεραγιοθεοτοκωσων

η μας

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

αν ^Nτι ληψις ^Δκαι προστα ^Γσι ι α α μου ^Γ

^Γκαι νυν και α ^Γει και εις τους αι ^Γω ^Γνας

των αι ^Γωνων α μην ^Γ

^Μ^Γ ^ΓΑ ληθη Θε ο το κονομο λο γω ^ΓΔε

σποι να ^Γσε την του θα να του το κρα τος

ε ^Νζα φα νι σα σαν ^Πως γαρ φυ ^Πσι ζω ος εκ

των δε σμων των του Α δου ^Γπρος ζω ην α

νη γα γες εις γην με ρευ σαν τα ^Γ

^Ν^Γ ^ΓΔι α α α σω ω ω σον ^Χα ^Χπο κιν

δυ νων τους δου λους σου Θε ο το ο κε ^Νο ^Δ

τι παν τες με τα Θε ον εις σε κα τα φευ γο μεν ^Υ

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

ως αρ ρη κτον τειχος και προ ο στασι αν
πι ι ι βλε ε ε ψον εν ευ με
νει α πα νυ μνη τε Θε ο το ο κε
την ε μην χα λε πην του σω ματος κα κω σιν
και ι α σαι της ψυ χης μου το αλ γο ο ο
ος

Ὁ Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Κάθισμα.

Ἦχος ᾠ̣ Δι̣

^{χ̣} ^M
Πρεσβει α θερ μη και τει χος α προ
σμα χη τον ε λε ους πη γη του κο σμου
κα τα φυ γιον εκ τε νως βο ω μεν σοι Θε
ο το κε Δε σποι να προ φθα σον και εκ κιν
δυ νων λυ τρωσαι η μας η μο νη τα χε
ως προ στα τευ ου σα

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Ὡδή δ'.

Σύ μου ἰσχύς Κύριε.

ᾠχος π̣δ̣ι — Γα̣

^{χ̣}^Γ
^Γ
δ̣ **Υ** πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

^Γ
η μας ^{δ̣}
^Γ
^Ν
^Γ
Και που λοι πον αλ λην ευ ρη σω αν τι λη

^Γ
ψιν ^{δ̣} που προ σφυ γω ^{χ̣}^{λ̣} που δε και σω θη σο

^Π
μαι τι να θερ μην ε ζω βο η θον ^{δ̣} θλι ψε σι

^Ν^Γ
του βι ι ου ^{π̣}^{ϑ̣} και ζα λαις οι μοι κλο νου με νος ^{δ̣}

^Π
εις σε μο νην ελ πι ζω ^Γ
^{δ̣} και θαρ ρω και καυ

^{χ̣}
χω μαι ^{λ̣} και προσ τρε χω τη σκε πη σου σω σον

^Γ
με. ^{δ̣}

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

^Γ
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

^{Μ Ν Γ}
Τον πο τα μον τον γλυ κε ρον του ε λε

ους σου τον πλου σι αις δω ρε αις δρο σι

σαν τα την πα να θλι ι αν και τα πει νην πα

να γνε ψυ χη ην μου των συμ φο ρων και των

θλι ψε ων κα μι νω φλο γι σθει σαν με γα

λυ νω κη ρυτ τω και προσ τρε χω τη σκε πη

σου σω σον με

^Γ
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

σποινα τους την ε μην παντο τε ψυχην δει
νωσ πυρου με ενην π^Nως υ δωρ περιδρο
σισαντας δ^Γαλλω της σης προνοι ασ δ^Π και της
ευ ερ γε σι ασ λ^χης α φθονως αυτος πα
ραπη λουσα δ^Γ

Ὡδή ε'.

Ἰνα τὴ με ἀπόσω.

η μας δ^ΓΥ πε ρα γι α θε ο το κε σω ω σον
η μας δ^Γ
δ^Mευ χα ρι στως βο ω σοι χαι ρε Μη τρο
παρ θε νε χαι ρε θε ο νυμ φε δ^Γχαι ρε θει α σκε
πη χαι ρε ο πλον και τει χος α πορ θη τον δ^Γ

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Π
χαι ρε προ στα σι α ^Δ και βο η θε ε και σω
Γ Ν
τη ρι α ^Γ των εις σε προσ τρε χον των εκ πι
Γ
στεως ^Δ
Γ Ν
^Γ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
Γ
η μας ^Δ
Μ Γ
^Γ Θι μι σου ν τε ς με μα την ^Δ βε λε μνα
και ζι φη και λα κ κον η υ τρε πι σαν ^Δ και ε
πι ζη του σι το πα να θλι ον σω μα σπα ρα ζαι
Π Ν Π Γ
μου ^Δ και κα τα βι βασαι ^Δ προς γην Α γνη
Γ
η ε πι ζη του σιν ^Δ αλλ εκ του των προ
φθα σα σα σω σον με ^Δ

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

^Γ
^Γ Δοξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω

^Ν
Πνευματι ^Γ

^Μ ^Γ
^Γ Απο πασης αναγκης θλιψεως και

νοσου και βλαβης μελυτρωσαι ^Γ και τη σηδυ

να μει εν τη σκεπη σου φυλαζον ατρωτον ^Γ

^Π ^Ν
εκ παντος κινδυνου ^Δ και εξ εχθρων των

πολεμων των ^Γ και μισουντων με Κορηπα

νυμνητε ^Γ

^Ν ^Γ ^Ν
^Γ και νυν και αι και εις τους αιωνας

των αιωνων αμην ^Γ

^Μ ^Γ
^Γ Τι σοι δωρον προσαζω ^Γ της ευχα

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

ρι στίας ανθων περα πη λου σα ρτων σων δω
ρη μα των και της σης α με τρη του χρη στο
τητος τοι γα ρουν δο ζα ζω υ μνο λο γω
ω και με γα λυνω σου την α μετρον προς με
συμ παθει αν

Ὡδή σ'.
Τὴν δέησιν.

η μας πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας
α νε ε ε φη των λυ πη ρων ε
κα λυ ψαν την α θλι αν μου ψυ χη ην και
καρ δι αν και σκο τα σμον εμ ποι ου σι μοι

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Κο ρη^χ αλλ η γεν νη σα σα φως το α προ σι
τον^ρ α πε λα σον ταυ τα μα κραν^Δ τη εμ πνευ
σει της θει ας πρε σβει ας σου^ρ
Υ^Γ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας^ρ
Πα ρα α α κλη η σιν^χ εν ταις θλι ψε σιν
οι οι δα^Δ και των νο σων ι α τρο ον
σε γι νω σκω^ρ και παν τε λη συν τρι μ μον
του θα να του^χ και πο τα μον της ζω ης α
νε ζαν τλη τον^ρ και παν των των εν συμ φο ραις^Δ
τα χι νην και ο ζει αν αν τι λη ψιν^ρ

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Γ Ν
Δοξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευματι

Χ Ν Γ Χ
Ου κρυ υ υπτωωσου τον βυ θον του ε

Ν Δ
λε ους και την βρυ σιν των α πει ει ρων θου

Γ γ
μα των και την πη γην την α ε να ον

Χ λ
ον τως της προς ε με συμ πα θει ας σου Δε

Γ Ν Δ Γ
σποι να αλλ α πα σιν ο μο λο γω και βο

Γ
ω και κη ρυ τ τω και φ θε γ γομαι

Ν Γ Ν
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

Γ
των αι ω νων α μην

Χ Ν Γ Χ Δ
Ε κυ υ υ κλω ω σαν αι του βι ου με

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

ζα λαι^Δ ω σπερ με λισσαι κη ρι ι ον Παρ θε
νε^γ και την ε μην κα τα σχουσαι καρ δι
αν^χ κα τα τι τρω σκου σι βε λει των
θλι ψε ων^Γ αλλ ευ ροι μι σε βο η θον^Δ και
δι ωκτην και ρυστην Παναχραν τε^Γ
Δι α α α σω ω ω σον^χ α πο κιν
δυ νων τους δου λους σου Θε ο το ο κε^Δ ο
τι παντες με τα Θε ον εις σε κατα φευ γο μεν^γ
ως αρ ρη κτον τειχος και προ ο στα σι αν^Γ
Α α α χρα α αν τε^χ η δι α λο
γου τον Λο γον α νερ μη νε ευ τως^Δ επ ε

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

σχατων των η με ρων τε κου σα δυ σω πη σον

ως ε χου σα μη τρι κην παρ ρη σι ι α α α

αν

Ὁ Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Κοντάκιον.

Ἦχος Ἀ Δι

Προστα σι α των Χριστι α νων α κα

ται σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

την α με τα θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω
λων δε η σε ων φω νας αλ λα προ φθα στον ως
α γα θη εις την βο η θει αν η μων
των πι στως κραυ γα ζον των σοι τα χυ νον
εις πρε σβει αν και σπ ευ στον εις ι κε σι αν
η προ στα τευ ου σα α ει Θε ο
το κε των τι μων των σε

Καί εὐθύς τὸ προκείμενον.

Μνη σθη σομαι του ο νο ματος σου εν
πα ση γε νε α και γε νε α

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου,

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ
Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου. Δ
Ω

Π Δ
Του ο νο μα τος σου μνη σθη σο μαι Ζ εν
Μ Α
πα ση γε νε α και γε νε α α α Δ
Ω

Ὁ Διάκονος ἢ ὁ Ἱερεὺς.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν
Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ Χορὸς. Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ' χῦμα).

Ὁ Ἱερεὺς: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ
ἁγίου Εὐαγγελίου. **Εἰρήνη** πᾶσι.

Ὁ Χορὸς. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου
Εὐαγγελίου τό Ἀνάγνωσμα, Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

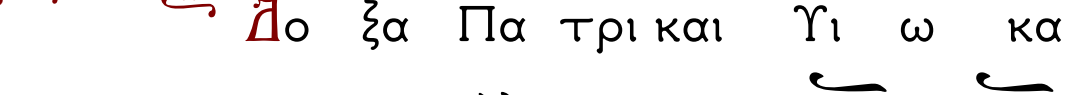

Ὁ Ἱερεὺς.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς
κώμην τινά, γυνὴ δέ τις, ὀνόματι Μάρθα,
ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῆδε

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

ἦν ἀδελφή, καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθήσασα παρά τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τῶν λόγων αὐτοῦ ἢ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν, ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπέ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλὰ, ἐνὸς δέ ἐστι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε, μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος Δι Δο ξα Πα τρι και Υι ω και
Α γι ω Πνευ μα τι Πα τερ Λο γε Πνευ
μα τρι ας η ε εν μον α δι ε ξα λει ψον τα

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

πληθῆ των εμων εγ κλημάτων

Και νυν και αι και εις τους αιωνας

των αιωνων αμην **Τ**αις της Θεοτοκου

πρεσβειαις Εελεημον εξαλειψον τα

πληθῆ των εμων εγ κλημάτων

^χ^Μ **Ε**λεησον με ο Θεος κατα

το μεγα ελεος σου και κατα το

πληθος των οικτιρμων σου εξαλειψον

το ανομημα μου

^χ **Μ**η καταπιστευσης με ανθρωπι

νη προστασια **Π**αναγια Δεσποινα

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

αλ λα δε ζαι δε η σιν του ι κε του σου
θλι ψις γα αρ ε χει με φε ε ρειν ου
δυ να μαι των δαι μο ο νων τα το ζευ μα
τα σκε πην ου κε κτη μαι ου δε που προ
σφυ γω ο α θλιος παν το θεν πο λε μου
με νος και πα ρα μυ θι αν ουκ ε χω πλην
σου Δε σποι να του κο σμου ελ πις και προ
στα σι α των πιστων μη μου πα ρι δης
την δε η σιν το συμ φε ρον ποι η σο ον

Ἄτερα Θεοτοκία.

ου δεις προ στρε χων

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

επι σοι ^Δκα τη σχυμ με νος α πο σου εκ
πορευ ε ται ^Bα γνη Παρ θε νε Θε ε ο το κε ⁶
^Mαλλ αι τει ται την χα ριν και λαμ βα νει το δω
ρη μα ^Δπρος το συμ φε ρον της αι τη σε
ω ω ως ⁶

⁶ ^ΔΜε τα βο λη των θλι βο με ε ε ε
νων ^χ ^οα παλ λα γη των α σθε νουν των υ υ
παρ χου σα ^ΔΘε ο το κε Παρ θε νε ⁶σω ζε
πο λιν και λα ον ^Δτων πο λε μου με νων η η
⁺ει ρη νη ^Δτων χει μα ζο με νων η η γα λη νη
⁶η μο νη προ στα σια των πι στω ω

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

ων

Ὁ Ἱερεὺς: **Γ**ῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου,
καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου...

Ὁ Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ὁ Ἱερεὺς. **Ε**λέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

Ὁ Χορὸς: **Λ**μήν.

Ὡδὴ ζ'.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ἦχος λδ' Νη

πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Φω σ η τε κου σα Θε ο το κε σκο τι

σθεν τα με νυ κτι αμαρ τη μα των φω τα

γω ω γη σον συ φω τος ου σα δο χει ον

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

το κα θαρρον και α α μωωμον^Δ ι να

πο θω σε δο ζα ζω^γ

^ΝΥ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας^γ

^Νκε πη γε νου και προ στα σι α^Δ και αν

τι λη ψις και καυ χη μα Παρ θε νε^γ γυ μνω

θε εν τι μοι νυν α πα σης βο η θει ας^Δ

α βο η θη των δυ υ να α μις^Δ και ελ

^Νπις α πη λ πι σ με νων^γ

^Νδο ζα Πα τρι ι και Υι ω^Δ και Α

γι ω Πνευμα τι^γ

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

^γ ^Ν
Ὁ λη ψυ χη και δι α νοι α ^Δ και καρ
δι α σε και χει λεσι δο ζα ζω ^γ α πο λα
αυ σας των σων με γα λων χα ρι σμα των ^Δ
αλλ ω της σης χρη στο ο τη ητος ^Π και α
^Ν
πει ρων σου θ αυ μα των ^γ

^γ ^Ν
και νυ υν και α ει ^Δ και εις τους αι
ω νας των αι ω νων α μην ^γ

^γ ^Ν
β λε ψον ι λε ω ομ μα τι σου ^Δ και ε
πι σκε ψαι την κα κω σιν ην ε χω ^γ και δει
νω ων συμ φο ρων και βλα βης και κιν δυ νων ^Δ
και πει ρα σμων με λυ υ τρω ωσαι ^Π α με

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

^N
τρη τω σου ε λε ει ^ν
δλ

Ὡδή η'.

Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα.

^N
^ν δλ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω
σον η μας ^ν
δλ

^N
^ν δλ Δι α σπλα γχνα ε λε ους σου Παρ θε
νε ^Δ δλ μη πα ρι δης σε μνη πον του με νον με σα

⁺ λω βι ω τι κων κυ μα των ^ν δλ αλ λα δι
δου μοι χει ρα βο η θε ι ας ^Δ δλ κα τα πο νου

⁺ με ε νω κα κω σε σι του βι ου ^ν
δλ

^N
^ν δλ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω
σον η μας ^ν
δλ

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

^N
Πε ρι στα α σεις και θλι ψεις και α να γ
και ^Δ ευ ρο σα αν με Α γνη ^Δ και συμ φο ραι
του βι ου ^γ και πει ρα σμοι με παν το θεν ε
κυ κλω σαν ^ε λα λλα προ στη θι μοι ^Δ και αν
τι λα βου μου ^Δ τη κρα ται α σου σκε πη ^γ

^N
^γ Δο ζα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ και Α
γι ω Πνευμα τι ^γ

^N
^γ Εν ταις ζα α λαις ε φευ ρον σε λι με
να ^Δ εν ταις λυ παις χα ραν και ευ φρο συ νην ^γ
και εν ταις νο σοις τα χι νην βο η θει αν ^ε
και εν τοις κιν δυ υ νοι οις ρυ στιν και προ στα

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

τιν εν τοις πειρατηριοις

και νυν και αι και εις τους αιω

νας των αιωνων αμην

και ρε θρονε πυριμορφε Κυρι

ου χαيره θειαια καιμανναδοχεσταμνε

χαيره χρυση λυχνια λαμπρας ασβεστος

και ρε των παρθενων δοξα και μη

τερων ωραισμα και κλεος

Ωδή θ'.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Υπεραγαθεοτοκωσωσον

η μας

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Προς τι να καταφυγαλλην Αγνη
που προσδραμωλοι πονκαισωθη σομαι
πορευθη ποιανδε εφευρωκαταφυγην
ποιανφερμηναν τιληψιν ποιονεν
ταις θλιψισιβοηθονεις σεμονην
ελπιζωεις σεεμονην καιχωμαι καιε
πισεθαρρωνκατεφυγον
Υπεραγιαθεοτοκεσωωσον
ημας
Ουκεστιν αριθμησασαιδυνα
τονμεγαλαιατασαθεοθυμφευτε και

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

τον βυ θον τον α νε ξε ρευ νη τον ε ζει
πειν των υ περ νουν θ αυ μα των σου των τε
τε λε σμε ε νων δι η νε κως τοις πο θω
σε τι μω σι και πι ι στει προ σκυ νου σιν
ως α λη θη Θε ου λο χευ τρι αν
δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι
εν υ μνοις ευ χα ρι στοις δο ξο λο γω
και γε ραι ρω το α με τρον ε λε ος και
την πολ λην δυ να μιν σου πα σιν ο μο λο γω
και τας ευ ερ γε σι ας σου ας υ πε ρε

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

κε ε νω σας εις ε με κη ρυτ τω με
γα λυ νω ψυ χη η τε και καρ δι α και λο
γι σμω και γλω σση παν το τε
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην
την δε η σιν μου δε ζαι την πε νι χραν
και κλαυ θμον μη πα ρι δης και δα κρυ α και
στε να γ μον α λλ αν τι λα βου μου ως α γα
θη και τας αι τη σεις πλη ρω σον δυ να
σαι γαρ πα αν τα ως παν σθε νους Δε
σπο του Θε ου Μη τηρ ει νε ευ σεις ε τι

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

μονον^Γ προς την ε μην οικτραν ταπεινωσιν^Γ
Μεγαλυνάρια. ^Γ ^Ν ^Δ
ἄξιον εστιν ωσα λη θως^Γ
μακαριζειν σε την Θεο τοκον^Δ την α
ει μακαριστον και πανα μωμη τον^Ν και^Δ
Μη τερατου Θεου ημων^Γ την τιμιω
τεραν των Χερουβιμ^Γ και ενδοξοτεραν^Π
ασυγκριτως των Σεραφιμ^Γ την αδια
φθορως^Δ Θεον Λογον τεκουσαν^Γ την ον
τως Θεο τοκον σε μεγαλυνομεν^Γ

Και θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον καὶ τὸν Λαόν ἢ τὸν οἶκον ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις, καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

^Γ ^Π ^Ν ^Γ
α ἴ η ν υ ψ η λ ο τε ρ α ν τ ω ν ο υ ρ α ν ω ν
και κα θ α ρ ω τε ρ α ν λ α μ π η δ ο ν ω ν η λ ι α
κ ω ν α ἴ τ η ν λ υ τ ρ ω σ α με ν η ν η μ α σ εκ τ η σ
κα τα ρ α σ α ἴ τ η ν Δ ε σ π ο ι ν α ν τ ο υ κ ο ο σ μ ο υ
υ μ ν ο ι σ τ ι μ η σ ω με ν

^Π ^Γ ^Ν ^Γ ^Ν ^Δ
α ἴ πο τ ω ν π ο λ λ ω ν μ ο υ α μ α ρ τ ι ω ν α
σ θ ε ν ε ι τ ο σ ω μα α σ θ ε ν ε ι μ ο υ κ α ι η ψ υ χ η
α ἴ π ρ ο σ σε κα τα φ ε υ γ ω τ η ν Κ ε χ α ρ ι τ ω
με ν η ν ε λ π ι σ α π η λ π ι σ με ε ν ω ν σ υ μ ο ι
βο η θ η σ ο ν

^Γ ^Π ^Γ
α ἴ Δ ε σ π ο ι ν α και Μ η η τ η ρ τ ο υ Λ υ τ ρ ω τ ο υ

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

δε ζαι πα ρα κλη σεις α να ζι ων σων ι
κε των ι να με σι τευ σης προς τον εκ
σου τε χθεν τα ω Δε σποι να του κο ο
σμου γε νου με σι τρια
Ψαλ λο μεν προ θυ μως σοι την ω δην
νυν τη πα νυ μνη τω Θε ο το κω χαρ μο
νι κως με τα του Προ δρο μου και παν των
των Α γι ων δυ σω πει Θε ο το ο κε
του οι κτει ρη η σαι η μας
Α λα λα τα χει λη των α σε βων
των μη προ σκυ νουν των την ει κο να σου

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

την σεπτὴν δὴ τὴν ἰστορῆσαι ὑπο
του Ἀποστολου^χ Λουκαῖ ερωτάα
του^Δ τὴν ὀδηγητρίαν δὴ

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ

Πασαιτων Ἀγγελων ἰστραται δὴ
Προδρομε Κυριου Ἀποστολων ἠδω
δε κας δὴ οἱ Ἄγιοι Παντες μετατης
Θεοτοκου^χ ποιησατε πρεσβειαν^Δ
εις το σωθῆναι ἡμας ας δὴ

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (γ')

Δόξα. Καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν· Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῶ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Ἀπολυτίκια.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Ὁ Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου (.....) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (ὀνόματα).

Ὁ Ἱερεύς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων,

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τοῦ ἔλεως, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καί, διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακουῆσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, καὶ ἔλεως, ἔλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ Ἱερεύς· **Γ**οφία·

Ὁ Ἀναγνώστης· **Ε**ὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεύς· Ὁ ὢν εὐλογητός Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Ἀ**μήν. **Γ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεύς· **Δ**όξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν..., **Κ**ύριε ἐλέησον (γ'), **Π**άτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεύς· **Χ**ριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἄσωμάτων,
ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων,
ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν
ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν
ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, **(τοῦ Ναοῦ)**
τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ
καὶ Ἄννης, **(τῆς ἡμέρας)** καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
ἐλεήσει καὶ σώσει ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

*Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Δεκαπενταγούστου ψάλλονται,
τὰ ἐπόμενα*

ΕΞΑΠΟCTΘΙΛΑΡΙΑ

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ἦχος ὑ̣ Γά̣

Ἄπο στολοι εκ περα α τω ω
ωων σου να θροισθεν τεες εν θα α δε
Γεθση μα νη τω χω ρι ι ω ω ω ω κη δευ
σα τε μου ου το σω ω μα και συ
Υι υι ε ε και αι αι Θε ε ε ε ε ε μου ου
πα ρα λα βε μου ου το πνε ε ευ μα
Ὁ γλυ κα σμος των Αγ γε ε λω ω ωων
των θλι βο με νων η η χα ρα χρι στι
α νων η προ στα α τι ι ι ις Παρ θε νε
Μη τη ηρ Κυ ρι ι ου αν τι λα α

